

Sygn. akt: X C 2060/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) SA w G.

o ustalenie

orzeka:

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od powoda J. S. na rzecz pozwanego (...) SA w G. kwotę 137 zł (słownie: sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o uznanie wypowiedzenia umowy o dostarczanie energii elektrycznej, zawartej z pozwanym (...) SA w G. za bezskuteczne. Powód podniósł, iż pozwany bezpodstawnie wypowiedział powodowi przedmiotową umowę i zaprzestał dostarczania energii elektrycznej do posesji powoda.

Pozwany (...) SA wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł brak interesu prawnego po stronie powodowej w zakresie roszczenia o ustalenie, ponadto wykazywał, iż działania pozwanego były zgodne z prawem i umową stron.

Strona powodowa nie podjęła polemiki z treścią zawartą w odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 28 sierpnia 2013 roku strony zawarły umowę kompleksową nr (...) na mocy której pozwany dostarczał energię elektryczną linią przesyłową do nieruchomości przy ul. (...) w T.. W dniu 14 października 2014 roku umowa powyższa została zmieniona w części dotyczącej sposobu rozliczenia zużywanej przez powoda energii elektrycznej. Na mocy tak zmienionej umowy powód zobowiązał się do samodzielnego rozliczenia co najmniej raz w miesiącu zużytej energii elektrycznej, za pomocą wydanej w tym celu karty.

Powód nie dokonywał powyższego rozliczenia umownego. W tej sytuacji pozwany wystawiał powodowi faktury VAT, opierając się na wcześniejszym zużyciu energii elektrycznej, z okresu przed zmianą umowy. Dostawca nie miał

przy tym możliwości weryfikacji faktycznego zużycia energii w tym okresie przez powoda. Po dwóch miesiącach braku samodzielnego rozliczenia, powód zgodnie z przyjętym przez obie strony regulaminem, stracił możliwość samodzielnego rozliczenia zużytej energii.

Ogółem powód na dzień 16 lipca 2015 roku nie zapłacił pozwanemu należności z trzech faktur VAT wystawionych za okres od stycznia do maja 2015 roku oraz noty odsetkowej, na łączną kwotę 349,28 zł.

Powód, uznając, iż ma nadpłatę za 90 kWh pobranej energii, złożył reklamację u pozwanego w dniu 7 maja 2015 roku. W dniu 14 maja 2015 roku pozwany wystosował do powoda wezwanie do zapłaty, które po reklamacji powoda złożonej w dniu 14 maja 2015 roku zostało anulowane. Pozwany jednak nadal domagał się od pozwanego kwoty 349,28 złotych. W tym wysłał ponowne wezwanie do zapłaty z dnia 16 lipca 2015 roku. W tym wezwaniu pozwany zażądał zapłaty w terminie 14 dni pod rygorem wstrzymania dostaw energii elektrycznej i wypowiedzenia umowy kompleksowej.

Powód pismem z dnia 23 lipca 2015 roku odesłał pozwanemu to wezwanie wraz z pismem ponownie reklamującym treść wystawionych faktur i odmawiającym zapłaty.

Wobec powyższego, pozwany pismem z dnia 28 lipca 2015 roku wypowiedział powodowi przedmiotową umowę w całości. Pozwany kierował się zapisami ogólnych warunków umów kompleksowych, które z jednej strony nakładały na odbiorcę obowiązek zapłaty należności niezależnie od zgłaszanej reklamacji a z drugiej strony dawały pozwanemu jako dostawcy energii elektrycznej prawo do wypowiedzenia umowy kompleksowej w razie zadłużenia klienta za okres dłuższy niż 30 dni oraz po upływie 14 dniowego terminu określonego w wezwaniu do zapłaty.

/ Dowód:

-dokumenty:

umowa kompleksowa-k.4-5 akt, regulamin oferty rozliczenia rzeczywiste-k.6 akt, ogólne warunki umów kompleksowych-k.22-24 akt faktury VAT-k.7-8 akt, 10-13, 69-75 akt, potwierdzenie przelewu-k. 9 akt, pismo powoda do pozwanego-k.14, 17, 21 akt, pismo pozwanego do powoda-k.15, 18, 19 akt, wezwanie do zapłaty-k.16, 20 akt, rozliczenie konta powoda u pozwanego-k.76 akt, nota odsetkowa-k.78 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, złożone do akt przedmiotowej sprawy przez obie strony, których autentyczności i wiarygodności żadna ze stron nie zakwestionowała.

Istotą sporu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy pozwany był uprawniony do rozwiązania z powodem umowy kompleksowej o dostawę energii elektrycznej do posesji powoda przy ul.(...) w T. a tym samym ustalenie, czy rozwiązanie tej umowy było prawnie skuteczne.

W tym miejscu należy odnieść się do pierwszego zarzutu pozwanego wobec roszczenia pozwu, dotyczącego rzekomego braku wykazania po stronie powodowej interesu prawnego w zakresie żądania ustalenia, zgodnie z treścią art. 189 kodeksu postępowania cywilnego. Uzasadnienie stanowiska pozwanego sprowadzało się w tym momencie wyłącznie do zacytowania fragmentu treści uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi i nie zostało poparte jego własną argumentacją. W tej sytuacji, pozwany nie przekonał Sądu o braku interesu prawnego po stronie powodowej, przeciwnie, w ocenie Sądu powodowi w powstałej sytuacji przysługiwało roszczenie w oparciu o art. 189 kodeksu postępowania cywilnego.

Powództwo jest jednak bezzasadne, na skutek uznania przez Sąd za zasadną, trafnej argumentacji merytorycznej pozwanego, popartej treścią umowy zawartej z powodem.

Jak wynika bowiem z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego, powód w dniu 14 października 2014 roku zdecydował się na zmianę warunków zawartej uprzednio z pozwanym umowy, przyjmując na siebie obowiązek samodzielnego

rozliczenia zużytej energii elektrycznej, co najmniej raz w miesiącu, nie częściej jednak niż co 10 dni (rozdział IV ust. 1 regulaminu). Powód zaniechał tego obowiązku, co spowodowało z jednej strony wygaśnięcie po 2 miesiącach braku działań klienta, takiego systemu rozliczeń (rozdział VIII ust.6a regulaminu), a z drugiej strony spowodowało konieczność rozliczenia szacunkowego energii zużytej przez powoda, na podstawie zużycia przed nowelizacją umowy. Powód, do czego był uprawniony składał reklamacje od takiego naliczenia należności, jednak przekroczył swoje prawo do reklamacji, nie płacąc należności wynikających z faktur wystawionych przez pozwanego. Powód musiał mieć przy tym świadomość, iż pomimo reklamacji ma obowiązek opłacić należność pod rygorem ostatecznego wypowiedzenia mu całej umowy kompleksowej i wstrzymania dostaw energii elektrycznej do posesji. Konsekwencja taka wynikała bowiem nie tylko z ogólnych warunków umów kompleksowych obowiązujących u pozwanego (§11 ust.6, §9 ust. 1) ale powód został o niej wprost uprzedzony w wezwaniu do zapłaty. Niezależnie więc od zasadności składanych pracownikom pozwanego reklamacji, powód miał umowny obowiązek opłacić kwestionowane faktury w terminie, co wynikało wprost z ogólnych warunków umów kompleksowych (§7 ust. 10). Należy przy tym zauważyć, iż takie sformułowanie obowiązku zapłaty w ogólnych warunkach umów kompleksowych nie tylko nie było nigdy kwestionowane przez powoda, ale także nie stanowi w ocenie Sądu nadużycia prawa ze strony dostawcy, ani nie narusza dobrych obyczajów, albowiem stanowi ochronę przed ewentualnym nadużyciem ze strony odbiorców energii elektrycznej, którzy w razie odmiennych warunków umowy mogliby długotrwale uchylać się od obowiązków płatniczych wobec dostawcy energii, reklamując konsekwentnie ale bezzasadnie każdą fakturę.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, pozwany całkowicie zgodnie z warunkami umowy łączącej strony rozwiązał z powodem umowę w drodze jej wypowiedzenia, na skutek braku zapłaty za energię elektryczną na podstawie wystawionych i doręczonych powodowi faktur i całkowicie zgodnie z prawem zaprzestał dostarczania energii elektrycznej do posesji powoda. Godzi się przy tym także zauważyć, iż łączna kwota spornych należności była obiektywnie niewielka i bez wątpienia nie stanowiła znacznego obciążenia finansowego dla powoda. W tej sytuacji tym bardziej powód winien był realizować czynności reklamacyjne po zapłaceniu należności, zgodnie z warunkami umowy, a nie odmawiać zapłaty.

Na marginesie godzi się także zauważyć, iż strona powodowa, działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, nie podjęła w żaden sposób polemiki z treścią odpowiedzi na pozew i pomimo prawidłowego zawiadomienia pełnomocnika nie była nawet reprezentowana na rozprawie. Tym samym, argumentacja strony pozwanej zawarta w odpowiedzi na pozew, także w części do której Sąd się przychylił, nie została zakwestionowana przez powoda.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo po myśli art. 189 kodeksu postępowania cywilnego (a contrario) w związku z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego orzekł jak w sentencji.

Sąd, wobec treści rozstrzygnięcia orzekł o zwrocie pozwanemu przez powoda kosztów procesu-kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym kosztów opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego, po myśli art. 98 § 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego.